Nerozhodná je okolnost, že st-lčinu manželu přiznány byly požitky dle systému platného pro státní profesory, když ani tato okolnost sama o sobě nedotýká se právní povahy služ. poměru mezi státem a tou kterou osobou založeného, jakožto poměru toliko smluvního, právě tak, jako další skutečnost st-lkou uvedená, že jejímu manželu byly z jeho požitků sráženy pens. příspěvky týmž způsobem jako profesorům státním.

Bezvýznamnou pro spor je nesporná jinak okolnost, že ústřední orgán čsl. státu přikázal st-lčina manžela službou na stát. vyuč. ústav v L., když v dotčeném dekretu je výslovně uvedeno, že přeložen tam je jako smluvní profesor, tudíž v témže služ. poměru, v jakém nalézal se vůči čsl. státu před tím.

Bezdůvodně snaží se posléze st-lka dovoditi správnost svého stanoviska ze smlouvy uzavřené roku 1922—1923 mezi čsl. státem a dosavadními vydržovateli gymnasia v R. stran sestátnění onoho ústavu, spatřujíc v ustanovení odst. IV. této smlouvy právní titul, jímž prý všichni učitelé onoho ústavu byli převzati kolektivně jako stát. a def. ustanovení profesoři, neboť převzetí to vztahovalo se, jak v cit. odst. smlouvy výslovně je uvedeno, toliko na ředitele a definitivní profesory onoho ústavu, st-čin manžel však, jak svrchu dolíčeno, v oné době nebyl již def. profesorem, nýbrž toliko silou smluvní, bez nároku na definitivu vůbec.

Nevyvrátila tudíž st-lka správnosti závěru žal. úřadu, že její manžel nebyl stát. profesorem a neobhájila svého stanoviska, že její pens. nároky posuzovati jest podle předpisů platných pro stát. zaměstnance této kategorie. Že by pak v tom případě stran nároků těch nebylo použíti zák. čl. XXXVI : 1914, jejž žal. úřad svému rozhodnutí za základ položil, st-lka netvrdí. — — — —

Č. 5608.

Stavební právo. — Administrativní řízení: Podle stavebního statutu č. 13.573/1903 pro župu Gemer-Malohontskou nemůže okr. úřad jako úřad stavební svoje rozhodnutí o žádaném povolení ke stavbě odložiti až do pravoplatného rozhodnutí řádných soudů o soukromoprávních námitkách vznesených sousedem při stavební komisi.

(Nález ze dne 27. dubna 1926 č. 8446).

Věc: Eduard Sch. v T. proti expositure župního úřadu župy XIX. v Rožnavě o stavební povolení.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Podáním z 5. ledna 1925 žádal st-l za povolení k přestavbě fronty svého obytného domu v T. — obrácené k náměstí — na obchodní krámy s výklady. Při komisionelním jednání konaném o této žádosti dne 27. ledna 1925 prohlásili zástupcové obce T., že protestují proti zamýšlené přestavbě, ježto si st-l nevyžádal potřebného schválení ob. zastupitelstva.

Rozhodnutím z 3. února 1925 vyslovil okr. úřad v T., že na základě § 6 žup. stav. statutu č. 13573 z r. 1902, schváleného výnosem býv.

uh. min. vnitra č. 107237 z r. 1903 »pomíjí vydání« stav. povolení až do soudního řešení soukromoprávní otázky, a že st-le odkazuje za účelem řešení soukromoprávní otázky na řádný soud. V důvodech svého rozhodnutí uvedl okr. úřad, že při kom. jednání byly sousedem vzneseny námitky soukromoprávní povahy, před jejichž soudním řešením nelze stav. povolení vydat, a že proto bylo nutno odkázat st-le na řádný soud.

Nař. rozhodnutím zamítla expositura župního úřadu župy XIX. v Rožnavě odvolání, jež st-l podal do tohoto rozhodnutí okr. úřadu a potvrdila rozhodnutí to z důvodů v něm uvedených.

O stížnosti nss uvážil:

Podle spisů správních domáhal se st-l v řízení správním povolení k přestavbě svého obytného domu v obci T. Mezi stranami není sporu o tom, že námitka, kterou proti této přestavbě vznesla při stav. komisi obec T. jako soused, jest povahy soukromoprávní, a že autoritativní rozhodnutí o této námitce nepřísluší úřadům stavebním, nýbrž řádným soudům. Předmětem sporu jest pouze otázka, zdali žal. úřad právem vyslovil, že stav. úřad může stav. povolení v daném případě odložiti až do doby, kdy bude o této soukromoprávní námitce pravoplatně rozhodnuto řádným soudem.

Stavební statut č. 13573/1902 vydaný pro řadu obcí bývalé župy Gemer-Malohontské, mezi nimi i pro obec T. — (schválený výnosem býv. uh. min. vnitra ze 27. ledna 1904 č. 107237/1903 — kterýžto statut, jak nesporno, přichází v tomto případě jedině v úvahu, nemá vůbec předpisu, z něhož bylo lze dovoditi, že v případech, kdy proti stavbě byly sousedem vzneseny námitky soukromoprávní, jest stav. úřad oprávněn neb dokonce povinen odložiti své rozhodnutí o vydání stav. povolení až do doby, kdy řádný soud rozhodne o takovýchto soukromoprávních námitkách, a že tudíž stav. úřad před rozhodnutím soudním není ani oprávněn, ani povinen zabývati se otázkou, je-li stavba, za jejíž povolení se žádá, přípustnou s hlediska veř. zájmů, jež jest stav. úřad povinen hájiti podle cit. stav. statutu. Nic takového nelze zejména dovoditi ani z odstavce 2 § 1 cit. statutu, v němž se stanoví, že, vyskytnou-li se v řízení stavebním sporné otázky soukromoprávní, může býti stav. povolení vydáno jen s upozorněním, že stavebník může před rozhodnutím o soukromoprávních sporných otázkách prováděti stavbu jen na vlastní nebezpečí a zodpovědnost; toto ustanovení pouze zdůrazňuje, že v těchto případech nesmí stav. úřad vydati stav. povolení bez uvedeného upozornění.

Právní názor, z něhož žal. úřad vycházel, že totiž stav. úřad může odložiti vydání stav. povolení podle cit. stav. statutu až do pravoplatného rozhodnutí řádných soudů o soukromoprávních námitkách, vznesených sousedem proti zamýšlené stavbě, jest tedy, jak stížnost právem vytýká, mylný.

Č. 5609.

Církevní věci (Slovensko): O patronátních břemenech.

(Nález ze dne 27. dubna 1926 č. 8866).

Věc: Josef M. a spol. v S. proti referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě o patronátní břemena.